

קונטרס

רק רגע

יגלה לאדם איך שכל חייו תלויים ברגע אחד, ועל-כן בשביל רגע אחד לא פדאי להתקוטט או להתעצבן ולהיות עצוב. ויכניס בו עצות והתחזקות איך לעבר את זה העולם בשלום.

*

בנוי ומיסד על-פי דברי

רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון,
בוצינא קדישא עלאה, אדונינו, מורנו ורבנו,
רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו.

ועל-פי דברי תלמידו, מורנו

הקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אנים ליה

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו,

ומשלב בפסוקי תורה, נביאים, פתובים ומאמרי חכמינו
הקדושים מגמרא ומדרשים וזהר הקדוש.

*

הובא לדפוס על-ידי

חסידי ברסלב

עיה"ק ירושלים תובב"א

מוֹהֲרָא"ש נ"י אָמַר: צָרִיךְ כָּל בַּר
יִשְׂרָאֵל לַחֲקֹק בְּדַעְתּוֹ, אֲשֶׁר כָּל הָעוֹלָם
הַזֶּה עוֹבֵר כְּצֵל עוֹף הַפּוֹרֶחַ בְּאֹוִיר,
וְעַל-כֵּן אֵין לוֹ רַק הַרְגַע הַזֶּה שְׁעוֹמֵד
בוֹ, וּכְשֶׁתִּבְרָרְנָה אֲצִלוֹ יְדִיעוֹת אֱלוֹ,
אֲזִי אַף פַּעַם לֹא יִהְיֶה בְּעֲצָבוֹת,
וּבְחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, כִּי אֵין לוֹ רַק רְגַע
זֶה שְׁעוֹמֵד בוֹ.

(אמרי מוהרא"ש, חלק ב', סימן תעז)

א.

צריך שתדע, אהובי, בני היקר, אשר חיי האדם
בזה העולם הם "רק רגע" אחד, פי מה אפה יודע מה
יהיה בעוד רגע, ועל-כן בידיעות אלו שתכניס בדעתך
היטב היטב, אז דיקא תחיה חיים ערבים ונעימים,
ותזכה לחדש את עצמך, ותצא מהדפאון והעצבון
שלך, ותתחיל התחלה חדשה בכל רגע ממש. פי סוף
כל סוף אין לך רק הרגע הזה, ועל-כן מה ולמה לך
לדאג ולהתעצבן ולהיות בעצבות ובמרירות ובמרה
שחורה על עולם שאינו שלך, ולמה לך להיות בדפאון
ובשברון לב, ולהסתובב מבהל ומבלבל על שום דבר,
הלא כל העולם אינו שלך, רק של הקדוש-ברוך-הוא.
ועל-כן, אהובי, בני היקר, כשתכניס בדעתך דברים

אלו, אז דיקא תהיה נעשה בן חורין אמת, ותזכה לבטל ממך את כל השעבודים שאתה משעבד ליצרך, כי באמת כל מה שעובר על האדם, הוא רק מחמת שעבוד שהוא משעבד ליצרו המדכא אותו, ומכניסו במרירות ובעצבנות, עד שנדמה לו כאלו יחיה לעולם ועד בזה העולם, ועל-בין קשה וכבד לו לקחת את העל הזה. ולכן אהובי, בני היקר, ראה להכניס בעצמך ידיעה ברורה ומזככת זו, אשר כל העולם כלו שיך רק להקדוש-ברוך-הוא, ואינך חייב לאף אחד שום דבר, ואינך צריך לתן דין וחשבון לשום בריה שבעולם, כי אם להקדוש-ברוך-הוא בעצמו. ואז פשתכנסנה בך ידיעות אלו, תהיה בן חורין אמת, ותדע כי העולם הזה שיך רק להקדוש-ברוך-הוא, ותקשר את העולם הזה לעולם הבא, ואז תראה אשר אין לך רק הרגע הזה; כי כל הצרות והמרירות וההרפתקאות והבלבולים והחובות שרק עוברים על האדם, הם תמיד שחושב על העבר שלו או על העתיד שלו, ושוכח שאין לו רק הרגע הזה, כי באמת אם היה האדם מכניס בדעתו, שאין לו רק הרגע הזה, אז היה חי חיים נוראים ונפלאים מאד, ערבים ומתקים אשר אין למעלה מזה, כי באמת המאמין האמתי שמאמין בו יתברך, ומרגיל את עצמו תמיד לברח רק אליו יתברך, אפלו שיעברו

עָלְיוּ כָּל מִינֵי צָרוֹת שְׁבָעוּלָם, עַל-יְדֵי הַתְּגַבְרוֹת יִצְרוּ
 שְׁמִתְגַּבֵּר עָלָיו בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל רֵגַע, וּבִידְיעוֹת
 אֱלוֹ לַיִדַּע שְׂאִין בְּלַעֲדָיו יִתְבַּרֵּךְ, הוּא יִשְׁתַּחֲרַר מֵהָעַל
 הַקֶּשֶׁה שֶׁל הַיִּצָּר הָרַע, וַיִּזְכֶּה לְדַעַת שְׂאִין לוֹ רַק הָרֵגַע
 הַזֶּה, וְעַל-יְדֵי-זֶה דִּיקָא יִגָּאֵל מִכָּל צָרוֹתָיו.

וְעַל-כֵּן רָאָה, אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיִּקָּר! לְהַכְנִיס בְּדַעְתָּךְ
 שְׂאִין לָךְ רַק הָרֵגַע הַזֶּה, וְאִז תִּצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ תָּמִיד,
 כִּי בְּלֹא זֶה לֹא תִצְלִיחַ בְּשׁוּם פְּנִים וְאָפֶן, וְלִכֵּן רָאָה
 לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ בִּידְיעוֹת אֱלוֹ, לְדַעַת כִּי אֵין לָךְ רַק
 הָרֵגַע הַזֶּה, וְאִז תִּצְלִיחַ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ. כִּי כָּל הַחַיִּים
 תְּלוּיִים רַק בְּזֶה — כְּשֶׁאָדָם יוֹדֵעַ שְׂאִין לוֹ "רַק רֵגַע"
 זֶה; אֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַכְנִים בְּעַצְמוֹ יִשׁוּב הַדַּעַת הַזֶּה שְׂאִין
 לוֹ רַק רֵגַע זֶה, וְאִז טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְכָא לְנַצַּח נְצָחִים.

ב.

אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיִּקָּר! עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי הָאָדָם יְכוּל
 לְחַיּוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם חַיִּים עָרְבִים וּנְעִימִים, אִם רַק יִישָׁב
 אֶת עַצְמוֹ שְׂאִין לוֹ רַק הָרֵגַע הַזֶּה, וּמָה דְהוּא הוּא,
 וּמָה שְׂיִהְיֶה מָה אַכְפֵּת לוֹ, הָעֶקֶר לַיִדַּע, כִּי אֵין לִי
 "רַק רֵגַע" זֶה, כִּי רוּאִים בְּמַצִּיאוֹת, שְׁבַנְיֵ-אָדָם הוֹרְגִים
 אֶת עַצְמָם בִּידֵים רַק מִפְּנֵי שְׂאִינָם זוֹכִים לִישָׁב עַצְמָם

בְּרֵגַע זֶה, כִּי אִם הָיוּ יוֹדְעִים שְׂאִין לָהֶם "רֵק רֵגַע" זֶה אִז הָיוּ בְּנֵי חוֹרִין לְגַמְרֵי, כִּי בְּאֶמֶת אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (אָבוֹת דְּרַבֵּי נֶתָן י"א, א): אֵין אָדָם מֵת אֶלָּא מֵתוּךְ הַבְּטָלָה, כִּי בְּזֶה שְׂאִין הָאָדָם מֵיִשֵּׁב אֶת עֲצָמוֹ לְרֵגַע זֶה, וְאִינוּ שָׁם אֶל לְבוֹ רֵק לְרֵגַע זֶה שְׂיֵשׁ לוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מְבַטֵּל אֶת הַזְּמַן, וְכִשְׂמֵבֵטֵל אֶת הַזְּמַן, הוּא בָּא, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, לְכָל עֲבֵרוֹת שְׂבָעוּלָם. וְכִמוֹ שְׂגָלוֹ לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (פְּתֻחוֹת נ"ט): הַבְּטָלָה מְבִיאָה לִידֵי זְמָה, הַבְּטָלָה מְבִיאָה לִידֵי שְׂעָמוֹם, כִּי מִי שְׂאִינוּ מֵתְבוֹנֵן שְׂאִין לוֹ כִּי אִם "רֵק רֵגַע", עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מְבַטֵּל אֶת זְמָנוֹ, וְכִשְׂיֵשׁ לוֹ בְּטוֹל זְמַן, וַיֵּשׁ לוֹ זְמַן לְבֵטֵל, אִז הוּא מְשַׁתַּגֵּעַ לְגַמְרֵי, וְכִשְׂמֵשַׁתַּגֵּעַ מֵרַב הַשְּׂעָמוֹם, אִז הוּא בָּא לִידֵי זְמָה וְזָנוּת, וְעוֹבֵר עֲבֵרוֹת חֲמוּרוֹת, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְזֶה מְשַׁגֵּעַ אוֹתוֹ לְגַמְרֵי, עַד שְׂמַחוֹ מְבַהֵל וּמְבַלְבֵּל עַד שְׂאִינוּ יְכוּל לְשִׁית לְעֲצָמוֹ יַעֲצָה, וְהַכֹּל בְּשִׁבִיל שְׂאִין לוֹ יֵשׁוּב הַדַּעַת רֵק לְרֵגַע זֶה, וְעַל-כֵּן, רְאֵה, אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, אִם אַתָּה רוֹצֵה לְרַחֵם עַל עֲצָמְךָ מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה וְלַחֲיוֹת חַיִּים טוֹבִים וְאַמְתִּיִּים, רְאֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבָּרַךְ רֵק רֵגַע זֶה, וְתִדַּע שְׂאִין לָךְ "רֵק רֵגַע" זֶה, וְתִשְׁתַּדֵּל לַעֲשׂוֹת "רֵק רֵגַע" זֶה אִיזוֹ מְצוּהָ, וְתִרְקַד אִיזוֹ רְקוּד "רֵק רֵגַע" זֶה, וְתִהְיֶה שְׂמַח רֵק בְּרֵגַע זֶה, וְתַעֲזֹר לְזוּלְתָךְ רֵק בְּרֵגַע זֶה, וְתִהְיֶה עָסוּק

רק ברגע זה, ואז תנצל מכל רע, כי כל הצרות והיסורים
 והמרירות שעוברים על האדם, הם רק מחמת הבטול
 זמן, שאדם מבטל את זמנו היקר, והולך לו הכל
 בהבל וריק, אינו עוסק בגשמיות בפרנסה, ואינו עוסק
 ברוחניות בתורה ותפלה, במצוות ומעשים טובים,
 ועל-ידי-זה משתגע ממש, כי מי שמבטל את זמנו,
 ההכרח לו שיבוא לעברות חמורות, רחמנא לישזבן,
 וכשפא לעברות חמורות, כל הראש שלו מלא זבל,
 וכבר אינו יכול לחשב ישר, ועל-כן משתגע לגמרי;
 ועל-כן, אהובי, בני היקר, אם אתה רק רוצה להצליח
 בחייה, ראה לצמצם את עצמך ברגע זה, ותדע שאין
 לך "רק רגע" זה, ואז דיקא תצליח, ואם לא תשמע אל
 דברי אלה, תדע שהבטלה תהרס אותך לגמרי, כי תפל
 בנפילה אחר נפילה; ועל-כן ראה לקחת את עצמך
 בידיך, ולדעת שאין לך רק הרגע הזה, ואז תצליח כל
 ימי חייך. וזכור דברים אלו, כי תצטרך את זה לימים
 הבאים, ובפרט בימי העמידה ובימי הזקנה, שאז אין
 לאדם מה לעשות, על-כן הוא משתגע, על-כן צריך
 להרגיל את עצמו להיות תמיד עסוק, וכשאדם עסוק
 הוא מצליח.

ג.

צריך שתדע אהובי, בני היקר! אשר אין לאדם רק הרגע הזה, וכפי שיכניס בעצמו ידיעות אלו, על-ידי-זה יזכה להכליל ביום שכלו טוב, יום שכלו חיים, כי באמת השם יתברך מחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית, ועקר חדוש מעשה בראשית הוא שבכל יום ויום מתבררת יותר ויותר האמונה שהיא המלכות, כי באמת אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והוא יתברך מחיה ומתהוה ומקיים את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך, אף כדי שאדם ישיג את זה, הצריך לצמצם את עצמו, והצמצום זה האמונה הקדושה, שבכל רגע ורגע מתחדשת בדעת האדם האמונה הקדושה, וכן להפוך, זה לעמת זה, בכל רגע ורגע האדם נופל בדעתו, עד שנדמה לו כאלו אבד מנוס ותקוה ממנו, וכאלו אף פעם לא יראה אור, ולהפוך — בכל רגע ורגע מתחדשת אצלו התקוה לכסף ולהשתוקק ולבוא ולהכליל באין סוף ברוך הוא, שזו המחלקת התמידית שיש בלב ובדעת האדם, אם זוכה להיות מקרב אל הצדיק האמת המחזיר בו אמונה פשוטה, על-ידי-זה יודע שאין לו "רק רגע" זה וברגע זה יכול לחדש את עצמו לגמרי באין סוף

ברוך הוא, ולהרגיש ערבות נעימות, ידידות, זיו, חיות
 אלקותו יתברך, וירצה להכליל בו יתברך במסירות
 נפש הכי גדולה, ולהפוך — אם, חס ושלו, אין
 האדם זוכה להיות מקרב אל הצדיק האמת, על-ידי-זה
 נעתק לגמרי, ונופל לעמקא דתהומא רבה, פי נתגברת
 ומתפשטת עליו הכפירות והאפיקורסות העוקרת את
 האדם לגמרי, ומשליכתו בבוץ עב. ועל-כן ראה אהובי,
 בני היקר! להיות מקרב אל הצדיק האמת, אשר יורה
 לך את הדרך האמת, אשר אין לה "רק רגע" זה שאפה
 נמצא בו, ועל-ידי-זה תזכה להעלות ולהגביה אצלך
 האמונה הקדושה, פי עלית האמונה הקדושה וגדולה
 הוא בהתחדשות נפלאה בפרטי פרטיות בכל רגע ורגע,
 בכל שעה ושעה, בכל יום ויום, בכל שבוע ושבוע,
 בכל חודש וחודש, בכל שנה ושנה, בכל שמיטה ויובל
 ובכל דור ודור, וזה גדל השנויים הנמצאים אצל כל
 אחד ואחד, ומי שזוכה להיות מקרב אל הצדיק אמת,
 המוליכו בדרך האמת, על-ידי-זה יודע שאין לו "רק
 רגע", וחבל להשבר ממה שיקרה בעוד רגע זה או
 ממה שעבר לפני רגע, כי אין לי "רק רגע" זה; אשרי
 מי שמכניס את עצמו בתוך ידיעות אלו, ואז יזכה
 לחדש את האמונה הקדושה בו יתברך, עד שיאיר מחו
 באור אין סוף ברוך הוא. ועליך לדעת אשר רק בשביל

זה באנו אל זה העולם, לחשב כל רגע ורגע ממנו יתברך, כי בזה שאדם יודע אשר אין לו "רק רגע" זה, והוא תמיד רק חושב ממנו יתברך, על-ידי-זה נדבקות ונכללת נשמתו באין סוף ברוך הוא, ועל-ידי-זה נצול מכל צרותיו ומרייותיו, לא-כן אם, חס ושלום, מסיח דעת ממנו יתברך, אז עוברים עליו צרות ויסורים ומרירות והרפתקאות כאלו, אשר מר וחשף לו החיים, עד שאינו רואה שום עצה, רק להתאבד, חס ושלום.

עמד וראה והתבונן, אהובי, בני היקר, למה יכולים לזכות רק ברגע זה — או להיות דבוק בחי החיים בו יתברך ולהכליל לגמרי באין סוף ברוך הוא, ולחדש את עצמו בכל רגע ורגע באור זיו וחיית ודבקות, או חס ושלום, לפל בנוקבא דתהומא רבא, ולהתיאש לגמרי מהחיים. ועל-כן אל תהיה בטלן, אהובי, בני היקר, רק תחזיק את עצמך בצדיק האמת המברר את האמונה הקדושה אצל מקרביו, וכל אחד כפי שרש נשמתו וכפי עבודתו ומעשיו הטובים, בן זוכה לברור וזכוף האמונה הקדושה, לידע אשר אין לו "רק רגע" זה, כי העולם כלו לא נברא ואינו מתקיים כי אם על-ידי האמונה הקדושה, וכל מה שהשם יתברך מסבב בעולמות בכלליות ובפרטיות ובפרטי פרטיות, הכל

רק בשביל לברר ולהגדיל את האמונה הקדושה, כדי שזנזכה להפיר אותו ותברך בהפירה ובידיעה חדשה בכל עת ובכל רגע. אך לזכות לזה צריכים עצות עמקות, "עמק עמק מי ימצאנו" (קהלת ז, כד), שמגלה הצדיק האמת; ועל-כן אשרי ואשרי מי שזוכה להיות מקרב אליו, ואז בודאי תתחדש אצלו ידיעה זו — שאין לו "רק רגע", ועל-כן מה ולמה לדאג ממה שקרה לפני רגע ומה שיקרה אחר רגע, אין לו "רק רגע" אחד, ועל-ידי-זה יזכה לעבר את כל ימי חייו בטוב ובנעימים, ויהיה דבוק בחי החיים בו ותברך.

ד.

צריך שתדע, אהובי, בני היקר, כי חיי האדם מלאים נסיונות קשים ומרים, ועובר על אחד ואחד כל מיני צרות ויסורים ומכאובים ומרירות, והכל מחמת שנפל תחת הזמן, ונדמה לו כאלו אלה שנים יחיה, ועל-ידי-זה סובל מה שסובל, כי מי יכול לסבל סבל רב ועצום כזה במשך אלה שנים, לא-כן כשאדם זוכה לדעת, אשר אין לו רק רגע זה, אז עובר בנקל את כל ימי חייו, כי "רק רגע" אחד יכולים לסבל. וכמאמר הנביא (ישעיהו כו, כ): "חבי כמעט רגע עד יעבר זעם", כי רגע אחד האדם יכול לסבל. ועל-כן ראה, אהובי,

בְּנֵי הַיָּקָר, לְקַחַת אֶת עֲצֻמָּהּ בְּיַדָּהּ, וְאֵל תְּהִיָּה בְּטֹלָן, רַק רְאֵה לְבָרַח אֵלָיו יִתְבַּרְךָ תָּמִיד, כִּי הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ עוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת בְּכָל יוֹם, כִּי בְּטוֹבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית, וְאֵין יוֹם הַדּוּמָה לְחֻבְרוֹ, וְאֵין שְׁעָה הַדּוּמָה לְחֻבְרָתָהּ, וְאֵין רֵגַע הַדּוּמָה לְרֵגַע שְׁנִי, כִּי יֵשׁ שְׁנוּיִים גְּדוּלִים בְּכָל יוֹם וּבְכָל שְׁעָה וּבְכָל רֵגַע בְּכָל־לַיּוֹת וּבְפֶרְטִיּוֹת בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, כְּאֲשֶׁר רוֹאִים בְּחוּשׁ, הִנֵּה בְּרֵגַע זֶה נִסְתַּלֵּק לְבוֹ אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וּמוֹכֵן לְמָסוֹר אֶת נַפְשׁוֹ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם, וְהִנֵּה בְּרֵגַע זֶה נוֹפֵל בְּעִמְקָא דִּתְהוֹמָא רַבָּה וְכוּפֵר בְּכָל, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, וְכֵן בְּכָל שְׁעָה וְשְׁעָה וּמְכָל שְׁפֵן בְּכָל יוֹם וְיוֹם נַעֲשִׂים שְׁנוּיִים גְּדוּלִים עַל הָאָדָם, הִנֵּה עוֹלָה עֲלִיּוֹת וְהִנֵּה יוֹרֵד יְרִידוֹת, כָּל אֶחָד כְּפִי בְּחִינָתוֹ. וּבְאֻמַּת כָּל הַשְּׁנוּיִים שְׁעוֹבְרִים עַל הָאָדָם הֵם רְמָזִים שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְרַמֵּז לְכָל בַּר יִשְׂרָאֵל, שֶׁיֵּשׁוּב אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, כִּי הוּא מְשַׁלֵּיךְ בְּכַוְנָה גְּדוּלָה אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּפֶחַ יְקוּשׁ, כְּדֵי שֶׁיִּחְזוֹר אֵלָיו יִתְבַּרְךָ מֵהַמְּקוֹם הַזֶּה שֶׁנִּפְּלַל לְשֵׁם, וְאִם יֵשׁ לְאָדָם שְׂכָל, וְאִינוֹ נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם, רַק מְכָל מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו, הוּא בּוֹרַח רַק אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, עַל-יְדֵי-זֶה זוֹכֵה לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְיָכוֹל לְקַבֵּל רְמָזִים מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, שְׁזֶה סוּד הַנְּבוּאָה, כִּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְצַמֵּם אֶת עֲצֻמוֹ מֵאֵין סוּף עַד אֵין תְּכֵלִית, וּמְזַמֵּן לְכָל

אדם בכל יום מחשבה, דבור ומעשה, כפי הזמן וכפי המקום וכפי האדם, ומרמז לו רמזים איה להתקרב אליו ותברך, ומי שזוכה להגדיל דעתו ולהעמיק מחשבתו ולהבין בכל יום רמזים שמרמזים לו, ומגדיל את שכלו, על-ידי-זה נתחזקת אצלו האמונה הקדושה, וזוכה לא רק הוא להתקרב אליו ותברך, אלא זוכה לחדש חדושים אמתיים, ולקרב גם אחרים אליו ותברך. אך אם אינו זוכה, אזי נופל ביאוש, ומתיאש לגמרי מחייו, ונכשל בעברות חמורות, ולא רק הוא אלא מכשיל עוד את אחרים, רחמנא לישזבן.

ועל-כן, אהובי, בני היקר, ראה מה לפניך, ותדע שאין לך "רק רגע", ועל-ידי-זה תוכל לסבל כל מה שעובר עליך, אשרי מי שאינו מטעה את עצמו כלל, וזוכה להגיע לכל זה, שאז עולמו יראה בחייו, וירגיש ערכות, נעימות, ידידות, זיו וחיות אלקותו עוד בחיים חיותו, כי אלו הם חיי האדם, אם רוצה — יכול לזכות למדרגות הכי גדולות ועליונות, להכליל באין סוף ברוך הוא, ואם אינו רוצה — נופל בעמקא דתהומא רבא, חס ושלום, ונעשה מזהם בכל מיני עברות וחטאים, רחמנא לישזבן, והכל כפי האדם והבחירה חפשית; ועל-כן ראה אהובי, בני היקר, לבחור רק בטוב, ולהכליל

בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאִז תּוּכַל לַעֲבֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם
בְּשָׁלוֹם.

ה.

אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר! רְאֵה לְחִזָּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מָה
שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְאֵל תִּסְתַּכֵּל עַל שׁוֹם מְנִיעוֹת וְעִכּוּבִים
שְׁמוֹנְעִים וּמַעֲכָבִים אוֹתְךָ מִלְּחֹזֵר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְתִדַּע
שֶׁהַכֹּל הוּא בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן, שְׁמַנְסִים אוֹתְךָ
אֵיךְ שְׁתּוּכַל לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד בְּכָל מָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְכָל
הַצָּרוֹת וְהַיְסוּרִים וְהַמְרִירוֹת וְהַרְפָּתָקָאוֹת, הַכֹּל בְּשִׁבִיל
הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן, לְרְאוֹת אֵיךְ תּוּכַל לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד וְאֵל
מִי תִבְרַח בְּעֵת צָרָה, וְאִם לֹא תִהְיֶה בְּטָלָן רַק תָּמִיד
תִּבְרַח אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְתִהְיֶה חֲזָק וְאִמִּיץ עַל כָּל מָה
שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְלֹא לְהִנִּיחַ אֶת עֲצָמְךָ, רַק לְהַכְלִיל בְּאֵין
סוּף בְּרוּךְ הוּא, אִז דִּיקָא תִרְאֶה נְסִים נְגִלִים מַה שְׁעוֹשֶׂה
עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי בְּאֵמֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
עוֹשֶׂה נְסִים עִם כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה
וּבְכָל רֵגַע, וְהוּא עוֹשֶׂה פְּלֵא, אֵיךְ הָאָדָם מְרַב קִטְנוֹת
דַּעְתּוֹ, וּבִפְרָט מִי שְׁנֹכָשֵׁל כְּבָר בַּעֲבֹרוֹת וּמִסְבֵּב עִם
חֲטָאִים וְעוֹנוֹת, הוּא נִפְל בְּקִטְנוֹת הַדַּעְתּוֹ וְהַמַּחֲיִן, עַד
שֶׁנִּדְמָה לוֹ כְּאִלוֹ אֶבֶד מְנוּס וְתִקְוָה מְמַנּוּ, וּכְאִלוֹ אֵיךְ
פַּעַם בְּחַיִּים כְּבָר לֹא יִרְאֶה טוֹב. וְלִכֵּן רְאֵה, אֶהוּבִי,

בְּנֵי, לֹא לְהִיּוֹת בְּטָלָן, אֲלָא תִקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדְיךָ, וְתִדַּע שְׂאִין לְךָ "רַק רֵגַע" זֶה, וְיֹתֵר טוֹב לְבָרוּחַ אֱלֹהֵי יִתְבָּרֵךְ, וְלְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצֻמְךָ עֲרֻבוֹת, נְעִימוֹת, יְדִידוֹת, זִיו וְחַיּוֹת אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְעַל-יַדֵּי-זֶה תִּוְכַל לְעֵבֹר אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה בְּשָׁלוֹם, וְשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יִוְכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ. וְעַלֶיךָ לְדַעַת, כִּי כָּל מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת — הַכֹּל בְּרוּרִים, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה לְבָרֵר אֶצְלְךָ אֶת הָאֱמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה, כִּי רַק בְּשִׁבִיל זֶה נִבְרָא הָאָדָם, כְּדֵי לְהַעֲלוֹת אֶת הַמַּלְכוּת שֶׁהִיא הָאֱמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה בְּכָל פְּרִטֵי הַבְּרִיאָה, וְעַל-כֵּן רוּאִים אֶת גְּדֹל הַשְּׁנוּיִים שֵׁשׁ בְּבִנֵי-אָדָם: זֶה יֵשׁ לוֹ עֲשִׂירוֹת מְפֻלְגָּת, וְזֶה יֵשׁ לוֹ עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת עֲצוּמָה, זֶה בְּרִיא וְחִזְק כְּשׁוֹר וּפָר, וְזֶה חָלוּשׁ כַּח מְלֵא חֲלָאִים וּמְכֹאֻבִים רָעִים, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, זֶה יֵשׁ לוֹ כָּל הַכְּבוֹד שֶׁבְּעוֹלָם, וְזֶה סוֹבֵל כָּל מִינֵי בְּזִיוּנוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, וְכַדוּמָה שְׁנוּיִים רַבִּים שֵׁשׁ בֵּין בְּנֵי-אָדָם, הַכֹּל כְּדֵי לְבָרֵר וּלְזַכֵּךְ אֶצְלוֹ בְּחִינַת הַמַּלְכוּת שֵׁשׁ בּוֹ, וְאִם הָיוּ בְּנֵי-אָדָם יוֹדְעִים אֶת זֹאת, אִזְ אֵף פַּעַם לֹא הָיוּ נוֹפְלִים בְּדַעְתָּם, כִּי הָיוּ יוֹדְעִים, שֶׁהַכֹּל בְּחֶשְׁבוֹן צָדֵק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְאִז דִּיקָא הָיוּ חַיִּים חַיִּים טוֹבִים, עֲרֻכִים וּמְתַקִּים, וְיוֹדְעִים שְׂאִין לָהֶם רַק הָרֵגַע הַזֶּה. וְאִז דִּיקָא אָנוּ עוֹבְרִים אֶת הָעוֹלָם בְּשָׁלוֹם וּבְשִׂמְחָה וּבְאַהֲבָה, וּבְזֶה בְּעֲצֻמוֹ תְלוּיָהּ כָּל

הגאולה, שאנו יודעים שאין לנו "רק רגע", ועל-כן למה לדאג על מה שהיה קודם ומה שיהיה אחר-כך, אין לנו "רק רגע". וכפי שמכניס האדם בעצמו ידיעות אלו, כמו-כן זוכה לחיות חיים ערבים ומתקים; אשרי מי שאינו מטעה את עצמו כלל, שאז דיקא יחיה חיים טובים, ערבים ומתקים, ויזכה להעשות כלי להמשיך ערבות, נעימות, זיו שכונת עזו יתברך; כי בזה שאדם מדבק עצמו בו יתברך, הוא יודע שכל מה שעובר עליו, מזה נעשה מה שנעשה בעולמות העליונים, ונתבררים אצלו ברורים, וזו המדרגה של כל הצדיקים האמתיים, שאינם שמים אל לבם כלל מה שקורה בהבלי העולם הזה, אלא תמיד דבוקים בחי החיים בו יתברך, ויודעים שאין להם "רק רגע", ועל-ידי-זה נמשכים תמיד אליו יתברך, וזוכים לחדש חדושי תורה אמתיים בכל פעם, חדושים נפלאים, אשר החדושים שלהם הם בעצמם כלי להמשכת השכינה, כי כל חדושי התורה שמגלים הצדיקים האמתיים, הם רק כלים איך להוריד את השכינה למטה בזה העולם, וכל מה שהם עולים במדרגה יותר גבוהה, הם זוכים לעשות כלים וצמצומים כאלו, שהם כלל חדושי התורה שלהם, שאפלו הירוידים והפחותים, הקטנים והנפולים והמשלכים בתאוותיהם ובמדותיהם הרעות,

גם הם יוכלו לשוב בתשובה אמיתית, ולדבק את עצמם באין סוף ברוך הוא; ועל-כן אשרי ואשרי מי שזוכה להיות מקרב אל צדיקים קדושים כאלו, אשר זוכים להוריד את השכינה בעולם, ולגלות ולפרסם לכל בר ישראל, אשר אין להם "רק רגע" זה שעומדים בו, ואז דיקא על-ידי-זה אף פעם לא ידאגו שום דאגות — בין בעליה ובין בירידה, כי תמיד יזכו לידע שהקדוש-ברוך-הוא מברר אצלם ברוחים, ומתקן עמקם תקונים כאלו אשר אין יודעים כלל; אשרי מי שאינו מטעה את עצמו בזה העולם כלל, ומכניס דברים אלו בתוך לבו, שאז טוב לו כל הימים.

ו.

אהובי, בני היקר! עליך לדעת, שכל מה שעובר עליך בין בגשמיות ובין ברוחניות, הכל מפני שנפלת ביאוש, ונדמה לך כאלו אבד מנוס ותקוה ממך, וכאלו אף פעם לא תוכל לצאת מהחשך שנפלת אליו, כי נדמה לך כל רגע לשעה וכל שעה ליום וכל יום לשנה ממש, וכל זה מחמת קטנות המחין, קטנות הדעת, כי באמת מי שזוכה לדבק את עצמו באין סוף ברוך הוא, הוא יודע שרגע הוא רגע, ואינו מבבל את עצמו משום דבר שבעולם, אדרבה, הוא מכון את עצמו

בַּתְּכִלִּית הַגְּשָׁמִיּוֹת אֶל תְּכִלִּית הַרוּחָנִיּוֹת, וְאִין שׁוּם דְּבָר
 בְּעוֹלָם שְׂיִכּוֹל לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ. וְלִכְּל זֶה אֵי אֶפְשָׁר לְזַכּוֹת
 כִּי אִם עַל-יַדֵּי הַהִתְקַרְבוֹת לְצַדִּיק הָאֱמֵת, הַמְּגַלֶּה עֲצוֹת
 נוֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת אֵיךְ לָבוֹא אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי בְּאֱמֵת
 כָּל הַדְּבָרִים שֶׁבְּעוֹלָם, אֶף-עַל-פִּי שְׁהֵם מְשֻׁנִּים זֶה
 מִזֶּה בְּמִרְאֵה, טַעַם וְרִיחַ, מַהוּת וְתִבְנִית, אֶף-עַל-פִּי-כֵן
 בְּרֵאשִׁית הַתְּכִלִּית הֵם בְּאַחֲדוּת אַחַת בְּלִי הַבְּדֵל כָּלֵל,
 כִּי שֵׁם בְּשֵׁרֶשׁם בְּמַחְשָׁבָה הָעֲלִיּוֹנָה הַכֹּל אֶחָד, אֶף
 כְּשִׁיּוֹרֵד כָּאֵן לְמַטָּה — נִעֲשִׂים הַשְּׁנוּיִים, אֲשֶׁר מִזֶּה
 סוֹבְלִים מֵה שְׁסוֹבְלִים, שְׂזֵה כָּלֵל הַגְּלוּת שְׁעוֹבֶרֶת עַל
 כָּל אֶחָד וְאֶחָד, כִּי כָּל אֶחָד וְאֶחָד נוֹפֵל לְמִקּוּמוֹ,
 וּבִירִידָתוֹ וְנִפְלִיתוֹ הוּא מְשַׁנֵּה מַחְבְּרוֹ לְגַמְרֵי, עַד שְׂיֵשׁ
 בְּגִי-אָדָם שְׁכָל-כֶּף נִשְׁתַּנּוּ מַחְבְּרֵיהֶם, עַד שְׂיֵשׁ בִּינֵיהֶם
 מַחְלָקֶת וּמְרִיבוֹת, וּמְמַרְרִים אֶחָד אֶת חֵי הַשְּׁנִי, וְרַעִים
 וּמְרִים לָהֶם הַחַיִּים עַד שְׂאִינָם רוֹאִים רַק חֲשׂוֹךְ וְלֹא
 אוֹר, וּבָאִים לְיַדֵּי כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת, רַחֲמָנָא לִישְׁזַכֵּן,
 וְהַכֹּל מַחְמַת שְׁנַעֲתָקוּ מֵאַחֲדוּת אֱמֵתִית. וְלִכֵּן צְרִיכִים
 לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיק אֱמֵתִי הַזּוֹכֶה לְהִיּוֹת דְּבוֹק בְּחֵי הַחַיִּים
 בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלִבְקֶשׁ וּלְחַפֵּשׁ תָּמִיד אֶצְלוֹ עֲצוֹת עֲמֻקּוֹת,
 אֵיךְ לְזַכּוֹת לְעֵבֵר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּשָׁלוֹם. כִּי אָדָם
 נִמְצָא בְּזֶה הָעוֹלָם בְּסִכְנָה גְּדוֹלָה, שְׁלֹא יֵאָבֵד אֶת שְׁנֵי
 הָעוֹלָמוֹת כְּאֶחָד, כְּפִי רַבּוּי הַצָּרוֹת וְהַיְסוּרִים וְהַמְרִירוֹת

שְׁעוּבָרִים עָלָיו, זֶה בְּבֵיתוֹ וְזֶה מֵאֲשֶׁתּוֹ, זֶה מִלְדָּוִי וְזֶה מֵעֲצָמוֹ, זֶה מִשְׁכָּנָיו וְכַדוּמָה כָּל מִינֵי שְׁנוּיִים שֵׁשׁ רַק בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּי אִם אֵין הָאָדָם מְקַשֵּׁר אֶת הַרְגַע הַזֶּה שֶׁהוּא נִמְצָא בּוֹ אֵלָיו יִתְבַרֵךְ, אִז שֵׁיף אֶצְלוֹ כָּל מִינֵי שְׁנוּיִים, וְנִעְתָק לְגַמְרֵי מִשְׁרָשׁוֹ, עַד שְׁנוּפֵל בִּיאֹוֹשׁ עֲמַק, וּמְרִים לוֹ הַחַיִּים, וּמְקַלֵּל אֶת יוֹם הַהֵלְדוֹ; וְלִכֵּן רָאָה אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, לְהִיּוֹת מְקַרְב לְצַדִּיק אֲמַתִּי, אֲשֶׁר יָכוֹל לְהַחֲדִיר בְּךָ עֲצוֹת אֲמַתִּיּוֹת, עֲצוֹת נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת, עֲצוֹת אֵיף לְהִיּוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבַרֵךְ, וְתִזְכֶּה לְהַפְּךָ אֶת כָּל הִירִידוֹת וְהַנְּפִילוֹת אֶל עֲלִיּוֹת גְּדוּלוֹת, כִּי בְּזֶה שְׁאָדָם יוֹדֵעַ אֲשֶׁר אֵין בְּלִעְדָּוִי יִתְבַרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל אַחַדוֹת גְּמוּרָה הִיא, וּמָה שְׁרוּאָה וְנִדְמָה לוֹ שֶׁהוּא עוֹלָם הַפְּרוּד, זֶה רַק מַחֲמַת עֲוֹנוֹתָיו, אֲבָל בְּאַמַת בְּשִׁרְשׁוֹ, הוּא הַכֵּל אַחַדוֹת אַחַת, זֶה בְּעֲצָמוֹ שֶׁעֲשׂוּעַ עוֹלָם הַבָּא. וְאֵל הַמְּדַרְגּוֹת הָאֵלוֹ גְּדוּלֵי הַצַּדִּיקִים רוֹצִים לְהִבְיֵא אוֹתָנוּ, וַיְכֻלִּים לְחִיּוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם כְּדַגְמַת עוֹלָם הַבָּא; וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְהִיּוֹת מְקַרְב אֶל צַדִּיק כְּזֶה אֲשֶׁר יָכוֹל לְהַכְנִים בּוֹ יְדִיעוֹת אֵלוֹ, שְׁאֵין לוֹ "רַק רֵגַע" בְּחַיָּיו, וּמְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבַרֵךְ, וְשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יָכוֹל לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ, שְׁאִז דִּיקָא יִזְכֶּה לְהַגִּיעַ אֶל שְׁלֵמוֹתוֹ, וְתִתְבַרֵּר אֶצְלוֹ הַמְּלָכוּת שֶׁהִיא הָאֲמוּנָה, עַד שִׁיְהִיָּה מְסַבֵּב וּמְכַסֶּה וּמְלַבֵּשׁ רַק עִם אֲמוּנָה, וְתִמִּיד

יִרְגִּישׁ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֵיךְ הָאֹר מְסַבֵּב
 אוֹתוֹ סָבִיב סָבִיב, וְהוּא נִמְצָא בְּתוֹךְ הָאֹר; אֲשֶׁרִי מִי
 שְׂזוּכָה לְהִתְעַנֵּג בְּעֲרֹבוֹת זֵיו שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְחֵי
 בְּעוֹלָם הַזֶּה כְּדִגְמַת עוֹלָם הַבָּא; אֲשֶׁרִי לוֹ בְּזֶה וְאֲשֶׁרִי
 לוֹ בְּבָא.

תם ונשלם שבה לאל בורא עולם!

